

ביקורת טלוויזיה

אילן בנן

"זכות אבות", סרטו של ישרי הלפרן, ראשון, 29.5, 21:30, ערוץ 1 התמונות כסרט "זכות אבות", העוסק בזכות להורות משותפת (אם ואב גרושים), אכן קשות במיוחד כשהן באות על רקע הפך טון התקשורת בשלושת העשורים האחרונים, הלקן פוסט מודרניות/פמיניזם, רעיון אמנותי/ספרותי מופשט, שהפך למציאות קשה ומטרידה. מאז, הגברים לצורך העניין, גם התרבותיים והקשוכים שבינינו, מותנים על ידי רוב ערוצי המידע והתקשורת בנישה שהנשים מדוכאות ("נשים הן הניגוס" של העולם, ג'ין לנקן); הגבר הוא כובש אכזר הנוטל את זכויותיהן הלגיטימיות להגדרה עצמית. אחת התוצאות הגורפות: 30 אחוז מהנשים בישראל מתגרשות, ברוב המקרים ביזמתן, בשעה שהחוק ונספחיו מעודדים את המהלך ומעניקים עדיפות בולטת לאישה בזכות המשמורת על הילדה וברצון מוזנות. זאת נקודת הפתיחה של הסרט המעניין "זכות אבות", המביא את סיפוריהם של ארבעה אבות, כמותם יש עוד אלפים, אם לא עשרות אלפים, במדינת ישראל, גם אם אתה לא יודע דבר על גדל כאב ומר גורלם.

האבות הגרושים בוכים בלילה

"זכות אבות" שובר שתיקה, הולך נגד הבון טון התקשורת המצדד במהפכה הפמיניסטית ומעלה אל סדר היום את זכותו הצודקת של האב הגרוש למשמורת משותפת על ילדיו • אכן, תמונות קשות

מתוך "זכות אבות" בנות הפמיניזם

התפלגותם לפי קבוצות מיעוט: עולים, ערבים ישראלים וכו'. מה שבטוח, רחוב דיונגוף בתל אביב, שם מפגינות נשות הארגונים - אינו לב הבעיה! יחד עם זאת, בשנים האחרונות חלה תנועה מהעמדות הרעיוניות וקורות הלב לעתים של שדולות הנשים. על אף שהחוק לא השתנה, הסרט מספר

ב"זכות אבות" נחשף הצופה לרצף תמונות היוצרות תחושה של סרט אימה עוכר שלווה קשה במיוחד. אפשר לטעון כלפי יוצר הסרט ישרי הלפרן שהוא מגמד את בעיית האלימות כלפי נשים, שאסור להתעלם ממנה; אבל לזכותו אפשר לטעון שהוא עושה זאת כריאקציה להגומה בתופעת

הגברים כמבלים, אם לא כפועל, או כפוטנציה, עד כדי סטיגמטיזציה של כלל אוכלוסיית הגברים. ואם לא כמעשי אלימות ישירים, אז באלימות המובלעת בהתנהגות מתעלמת לכאורה (פאסיב אגרסיב). בכלל, יש לפתוח את נחתי האלימות נגד נשים, וקשים ככול שיהיו, לכוון את

על תנועה משמעותית בדעת הקהל ואצל מקבלי ההחלטות הרשיות המוסמכות, שעברו מאימון עיוור של הפמיניזם הרדיקלי, לבחינה הוגנת והוגנה יותר של הזכות הבסיסית של כל אב בישראל לתחרות הוגנת על הזכות למשמורת ולחוקה משותפת; או לפחות לשותפות מתקבלה על הדעת, שתיתן הכרה ראויה, מענה סביר ומסגרת שיאפשרו קיומם של יחסי הורות ללא הגבל מגדרי.

שינוי כזה יסרוף מן הסתם את מבנה המשפחה הישראלית בכלל והחרוזית כפרט, ויערער את ההיבטים הכלכליים השגורים של הגרושים. לטענת שדולות הנשים, קלף ההזרות המשותפת גם עלול לכבול את האם המבקשת להתגרש ולגרום להתעמרות האב המתגרש באם הגרושה. אלא שעל חוק להתחיל מנקודת מוצא שוויונית וצודקת, ואז לטפל בחריגים, ולא להיפך: להתחיל בנקודה מפלה, ואז לטפל בעוול.

איש חסיד סיפר לי פעם שכאוחו יום למד בשיעור, שככל פעם שזוג מתגרש בישראל, הקב"ה מולד דמעה. לא הבנתי למה התכוון החסיד, עד שראיתי ב"זכות אבות" אבא גרוש בוכה. כל שנותי, הוא לייחול שחוק המשמורת המיושן, המפלה בכל המובנים לטובת נשים, יתוקן ויחאם למידות אנוש.